

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията Христо Данов.по к.д.№5/2001

Смятам, че взетото днес решение по това дело е неправилно защото се прави недопустимо смешение между понятията мандат на народен представител и мандат на Народното събрание като колективен орган.

Въпросът относно мандата на Народното събрание следва да се разглежда отделно от изборите и избирането на народните представители. В случая без съмнение за мен Народното събрание е самостоятелен орган, който е отделен от членовете му – народните представители.Изборите само определят кои ще са лицата, които ще имат правомощието и ще съставляват част от корпоративната единица – **Народно събрание**.

Поради тази причина и в Конституцията се съдържат редица правила как става изборът на народния представител от кой момент той е признат за лице обладаващо това качество, но с това се завършва процедурата по избирането на бъдещите лица, които ще представляват колективния орган. В тази насока композирането на състава на Народното събрание и начина , по който то започва работата си и от кой момент това става са уредени пак в самата Конституция според мен напълно ясно и не нуждаещи се от специално тълкуване..

На първо място в чл. 74 от Конституцията изрично е казано, че Народното събрание е постоянно действащ орган. Следователно то действа, както това се вижда и от следващите текстове на Конституцията като орган.

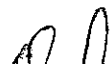
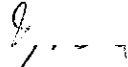
В чл. 75 пък е указано, че новоизбраното Народно събрание се свиква на първо заседание и пр. От това следва, че както за всички корпоративни организации необходимо е неговото конституиране, като актът на това е именно провеждането на първото му събрание, на което избраните лица за народни представители полагат клетва. По въпроса относно клетвата и нейния характер споделям напълно мнението на бившия конституционен съдия г-н Нено Неновски, изразено в Допълнителното му становище към решение № 1/92 година по К.д. № 18/92 година. Полагането на клетвата е именно момента в който колективният орган се конституира и започва своята работа. Това е така както се вижда и от останалите разпоредби на Конституцията, които определят какво се прави на това първо заседание - то избира ръководните си органи, различните комисии и администрация и на практика започва своят правен живот. До този момент избраници на народа нямат никакви правомощия освен да получават заплата и да имат привилегиите на имунитет и пр. Те не могат да взимат никакви решения и да предприемат каквито и да било действия. Дори нещо повече ако Президентът на Републиката не свика народните представители за да открият първото заседание на новото народно събрание единственото им правомощие е по тяхна инициатива и то при наличието на една пета от тях да свикат това първо събрание.

Именно по тези причини според мен Народното събрание като колективен, самостоятелен, постоянно действащ орган следва да се разглежда отделно от избора на народните представители, които докато не се проведе първото събрание, което е учредяващо органа нямат нито едно от правомощията, които притежават след това събрание.

Ето защо аз смятам, че мандатът на Народното събрание изтича точно четири години от датата , на която е проведено първото му заседание и на което избраните народни представители са положили клетва. Според мен четири годишния срок не може да започва да тече от избора на народните представители, тъй като по този начин се съкращава мандатът му с времето докато бъде открито първото събрание, а Конституцията изрично повелява - чл.64, ал. 1 , че мандатът му е определен да бъде точно четири години.

Съкращаването на този срок не намира оправдание в нито един от текстовете на Основния закон.

По тези съображения смятам, че мандатът на Народното събрание следва да завърши след изтичането на четири години от датата на полагане на клетва и конституиране на събрание като орган, т.е., в конкретния случай на 9 май 2001 година.

 Председател:

 Христо Данов